

ארדינסט, בן נתן ושות', עורכי דין
ERDINAST, BEN NATHAN & CO.,
ADVOCATES

רח' נחמני 25 תל אביב 65794 ת.ד. 14140 תל אביב 61141 טל. 03-5251026 פקס. 03-5250896 office@ebnlaw.co.il
25 Nachmani St., Tel Aviv 65794 P.O.B. 14140 Tel Aviv 61141 Tel: 03-5251026 Fax: 03-5250896 Email: office@ebnlaw.co.il

Giora Erdinast, LL.B., LL.M.
Rami Ben Nathan (Kleinberger), LL.B.
Michal Halperin, LL.B.
Uri Noy, LL.B.

Yael Nevo, LL.B.
Nir Amodai, LL.B.
Dekel Brockman, LL.B., B.A.
Yoav Dankner, LL.B.*
Shalom Mathalone, LL.B., B.A.
Nurit Zimmermann, LL.B.
Yehudith Agatstein, LL.B.
Sharon Raviv, LL.B.
Ofer Visoker, LL.B.
Yaron Wolf, LL.B., M.B.A.
Yael Goldstein, LL.B.
Alon Abadi, LL.B., B.A.
Tamar Paz-Teney, LL.B., B.A.
Keren Green, LL.B.

*Member of the Israel & New-York Bar

ח' תשס"א 11 ינואר 2001, Tel Aviv

גיוור ארדינסט
רמי בן נתן (קליינברגר)
מיכל הלפרין
אורי נוי
יעל נבו
ניר אמודאי
דקל ברוקמן
יואב דנקנר*
שלום מטלון
נורית צימרמן
יהודית אגטשטיין
שרון רביב
עופר ויסוקר
ירון וולף
יעל גולדשטיין
אלון עבדי
תמר פז-תאני
קרן גריין

*חבר גם בלשכת עוה"ד במדינת ניו-יורק

לכבוד

פרופ' אסא כשר

רח' מנדס 71

רמת גן 52663

א.ג.,

הנדון: תדי כץ "פרשת טנטורה"

1. בחודש מרץ 1998 הוגשה ע"י מר כץ עבודת גמר (להלן "העבודת") כמילוי חלק מהדרישות לקבלת התואר מוסמך מאת החוג להיסטוריה של המזרח התיכון, הפקולטה למדעי הרוח באוניברסיטת חיפה. פרק די של עבודת המאסטר, שהוא למעשה הפרק העיקרי בה, עוסק ב"פרשת הכפר אל-טנטורה".

2. בפתיח לפרק די לעבודה כותב מר כץ את הדברים הבאים:

"סה"כ חללי הקרב היהודים 14 במספר, כולל איש הפלי"ם (פלי"ם פלוגות ימיות הזרוע הימית של הפלמ"ח), שנפל מאש כוחותינו. מבין אנשי טנטורה נפלו בקרב עצמו לא יותר מאשר 10 או 20 בלבד, אלא שבסופו של אותו היום היו בכפר לא פחות מ 200 עד 250 גברים הרוגים, בנסיבות בהן היו אנשי הכפר נטולי נשק ונטולי מגן לחלוטין.

אלו הן העובדות היבשות העולות מתוך העדויות, שחלקים מהן יובאו בהמשך הדברים" (עמ' 88 לעבודה).

3. פרסום הדברים הללו עורר בעקבותיו הדים רבים. התגובה הציבורית להאשמות שהוטחו במרשי על ידי מר כץ הייתה קשה ביותר, ובכתבה הנושאת את הכותרת "הטבח בטנטורה", שפורסמה בעיתון מעריב, בתאריך 21.1.2000 (להלן "הכתבה") הנך מצוטט כמי שמאשים את "מבצעי הטבח", שבקיומם אינך מטיל ספק, בביצוע "פשע מלחמה". וכך צוטטו הדברים:

"בטנטורה בוצע פשע מלחמה. הרוצחים, שידעו לחוס על חיי הילדים בלי יוצא מן הכלל ועל חיי הנשים כמעט בלי יוצא מן הכלל, הרגו עשרות רבות של גברים. חובה להכניס את הפרק הזה לטרמינולוגיה של העיסוק בטוהר הנשק ובפקודה בלתי חוקית בעליל".

העתק הכתבה רצ"ב נספח א'.

4. מצאתי לעצמי חובה להתייחס בשמם של לקוחותיי, לוחמי חטיבת אלכסנדרוני אשר הגישו תביעת לשון הרע כנגד תדי כץ, אל הדברים שצוטטו מפיך בכתבה.

5. האשמת לקוחותיי בביצוע "פשע מלחמה", הינה האשמת שווא נוראה, המטילה אות קין על מצחם.

6. מאז פורסמו דבריך בכתבה, החלה מתבררת תביעתו של מרשי כנגד כץ, ובמסגרת הליכי גילוי מסמכים נמסרו לידי מרשי חלק מקלטות הראיונות שערך כץ (לגבי הקלטות החסרות, טען כץ כי אלו אבדו או כי הראיונות לא הוקלטו).

7. מהשוואת קלטות הראיונות שערך תדי כץ, עם הציטוטים המופיעים בעבודתו של מר כץ התגלה ללקוחותיי, לתדהמתם, כי מר כץ, באופן שיטתי, סירס וסילף את הדברים שנאמרו לו ע"י מרואייניו וכי עבודתו "האקדמית" אינה אלא מארג צפוף של דברי מרמה, סילוף ושקר.

8. לאחר יומיים בהם נחקר מר כץ בבית המשפט על תצהירו בחקירת שתי וערב, אשר במסגרתה נחשפו ציטוטי הכזב של מר כץ בעבודתו, ונתגלה קלונו, חתם מר כץ על מכתב התנצלות אשר זו לשונו:

" ברצוני להבהיר כי לאחר ששבתי ובדקתי את הדברים ברור לי מעל לכל ספק כי אין כל יסוד לטענה כי בוצע בטנטורה הרג של אנשים, לאחר כניעת הכפר, על ידי לוחמי חטיבת אלכסנדרוני, או על ידי כוח אחר של הישוב העברי.

אני מבקש להבהיר כי גם הדברים שנכתבו על ידי הובנו ככל הנראה שלא כראוי, שכן לא התכוונתי לומר שהיה טבח בטנטורה וגם כיום אני אומר שלא היה טבח בטנטורה.

הנני מאמין לאנשי אלכסנדרוני אשר הכחישו את דבר הטבח מכל וכל, ואני חוזר בי מכל מסקנה משתמעת מהעבודה בדבר התרחשותו של הטבח או בדבר הרג של אנשים חסרי נשק וחסרי מגן.

לאור האמור לעיל, הנני מוצא לנכון להביע התנצלותי הכנה בפני לוחמי החטיבה, בפני משפחותיהם ובפני משפחות חללי החטיבה בכך שניתלו בהם האשמות שווא מסוג זה."

9. במסגרת הסכם הפשרה אשר נחתם בין הצדדים (ואשר מר כץ ניסה לחזור בו ממנו יום לאחר שנחתם), התחייב מר כץ לפרסם את מכתב ההתנצלות בשני עיתונים יומיים. להסכם הפשרה ניתן תוקף של פסק דין לאחר שבית המשפט דחה את כל טענותיו של מר כץ כאילו ההסכם נחתם על ידו ברגע של "חולשת דעת". למותר לציין כי מכתב ההתנצלות עליו חתם מר כץ נוסח בעצה אחת עם עורך דינו, אשר נכח בפגישה בה נחתמו מכתב ההתנצלות והסכם הפשרה.

10. חשיפת שיטתו של מר כץ, הכוללת סילוף וכזב, של ציטוט דברים אשר מעולם לא נאמרו, ואף של ציטוט דברים הפוכים מן הדברים שהושמעו באזניו של כץ, מן הצד היהודי והערבי כאחד, מצדיקה פתיחה בהליך של שלילת התואר אשר הוענק למר כץ ע"י האוניברסיטה.

11. במכתבי מתאריך 26.12.00 לרקטור האוניברסיטה ולמכותבים אחרים (להלן "המכתב"), פרטתי שורה ארוכה של אמירות כזב וציטוטי שקר זדוניים השזורים לארכה ורוחבה של עבודתו של כץ. המכתב שופך אור על טיב העבודה של מר כץ ועל נאמנותה לאמת, ותוכנו מדבר בעד עצמו.

העתק המכתב רצ"ב נספח ב'.

12. על עבודתו "האקדמית" של מר כץ, אשר כפי שעולה מן המכתב, כל כולה אינה אלא מארג צפוף של ציטוטי כזב, מצאת לנכון לומר את הדברים כדלקמן:

"מדובר במחקר חשוב שצריך לעסוק בו, לא להסתייג ממנו, להגיד שמה שקרה שם הוא רע מאוד ולדאוג שפשע כזה לא יחזור עוד".

[ר' הכתבה הרצ"ב נספח א'].

13. אכן, אילו התרחשו הזוועות המתוארות בעבודתו של מר כץ, אין ספק כי היה מדובר בפשע מלחמה נתעב, אשר יש "לדאוג שלא יחזור עוד".

14. משהתברר כי הטבח בטנטורה לא היה ולא נברא ואין הוא אלא פרי הביאושים של "מחקר" מגמתי, נפסד ושיקרי עלייך להתנצל בפני מי שנפגעו מדבריך.

15. אני מצפה שאכן כך תנהג.

בכבוד הראוי,

גיורא ארדינסט, עו"ד